

(สำเนา)

วันที่ ๘/๒๕๖๔ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กระทู้ถามที่ ๓๑๕

สภาผู้แทนราษฎร

๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ข้อเรียกร้องการละเมิดสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ต้องราชทัณฑ์
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังต่อไปนี้

ผู้ต้องราชทัณฑ์ในเรือนจำกลางบางขวาง กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ร้องเรียนว่า ตั้งแต่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา พระราชทานอภัยโทษ ๖ วาระ จากคณะกรรมการพิจารณาในเบื้องต้นลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยตรงต่อผู้ต้องราชทัณฑ์ ขาดความเสมอภาคตามนัยของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ ที่บัญญัติไว้ว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลนั้นย่อมได้รับความคุ้มครอง ปวงชนชาวไทย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญเสมอกัน” รัฐบาลเกรงว่าผู้ต้องราชทัณฑ์ที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษบ่อยครั้งนั้น จะพ้นโทษเร็วเกินไป ไม่เช็ดถูและกระทำผิดซ้ำ ๆ อีก แต่รัฐบาลกำลังจะละเลยผู้ต้องราชทัณฑ์ กำหนดโทษ ๑๕ ปีขึ้นไปและกระทำผิดครั้งแรกในชีวิต เมื่อทุกคนที่ได้กระทำความผิดได้รับโทษ ปรับเปลี่ยน พฤตินิสัยและพฤติกรรมแล้ว ก็ต้องการได้รับการให้อภัยจากผู้อื่นและสังคม แม้ว่าผู้ต้องราชทัณฑ์บางส่วน ที่มีโอกาสในการรับพระราชทานอภัยโทษเมื่อถูกปล่อยตัวออกไปแล้ว กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก แต่ก็เป็นส่วนน้อย รัฐบาลกลับนำเอาพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำของบุคคลเหล่านั้น มาตัดสินลงโทษกับผู้ต้องราชทัณฑ์ส่วนใหญ่ ที่อยู่ในเรือนจำ โดยผลพวงจากการเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษ “ที่มีอคติและขาดข้อมูล” การเลือกปฏิบัติ ของรัฐบาลทำให้ผู้กระทำผิดซ้ำและผู้ที่มีกำหนดโทษน้อย ได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ต้องราชทัณฑ์ที่มีอัตราโทษสูง ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปถึงตลอดชีวิตและประหารชีวิตที่ได้รับการเลื่อนชั้นลดโทษตามลำดับจึงเข้าข่ายการมีโอกาสได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวออกไป ซึ่งกลับมา กระทำผิดซ้ำน้อยมาก เหตุเพราะจำคุกมานานเกิน ๑๐ ปี ทำให้ระหว่างการต้องโทษมีเวลาคิดและทบทวน ตนเอง และเข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมนิสัยตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์กระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่ ผู้ต้องราชทัณฑ์ไม่รู้หนังสือได้มีโอกาสเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปริญญาตรี และปริญญาโท พร้อมทั้งการฝึกวิชาชีพระยะสั้น ระยะยาว ทั้งยังมี ด้านธรรมศึกษา การพัฒนาจิตใจ ฯลฯ สำหรับโทษตลอดชีวิต ประหารชีวิต ก็มีโครงการ “สันติสมาธิ” ทำให้ ตั้งใจเรียนฝึกวิชาชีพต่าง ๆ เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้น ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของกรมราชทัณฑ์ พร้อมออกไปเป็นคนดีของสังคม ครอบครัว ประเทศชาติต่อไป การเลื่อนชั้น ของผู้ต้องราชทัณฑ์จนกว่าจะผ่านเกณฑ์นั้นยากมาก ตัวอย่างเช่น คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในสังคม เข้าไปต้องโทษจำคุกจะถูกจัดให้อยู่ในชั้นควรปรับปรุงมาก (เลวมาก) กว่าจะสอบเลื่อนชั้นเป็นชั้นกลาง ก็ต้องจำคุกมาอย่างนั้น ๓ - ๕ ปี และการสอบเลื่อนชั้นนั้นจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามกฎกระทรวง ยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ การสอบเลื่อนชั้นจะต้องมีใบประกาศนียบัตร การฝึกอบรมโครงการต่าง ๆ

(โปรดพลิก)

ชั้นกลางต้องมี ๑ ใบ ชั้นดีและดีมาก ๒ ใบ ชั้นเยี่ยม ๓ ใบ ผลการประเมินของคณะกรรมการ ผู้ที่ผ่านการเลื่อนชั้น ต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ถึงจะผ่านการประเมิน โดยคาดหวังว่าจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ลดโทษ หรือได้พ้นโทษออกไปอยู่กับครอบครัว แต่กลับกลายเป็นว่าการกระทำความดีและการแก้ไขฟื้นฟู ตนเองพร้อมจะออกไปเป็นคนดีของสังคม ครอบครัว และประเทศชาติ กลับถูกรัฐบาลตัดทอนนำเอาไปเหมา รวมกับอาชญากรรมภายนอกเรือนจำที่เกิดขึ้นเป็นปกติไม่เกี่ยวกับผู้ต้องทัณฑ์ เปรียบประหนึ่งว่า “ปลาตาย ไม่ก็ตัว แต่รัฐบาลบอกว่า ปลาตายทั้งบ่อ” เช่น พอเริ่มมีกระแสข่าวว่าภายนอกมีการฆาตกรรมต่อเนื่องหรือ ข่าวที่เกี่ยวกับคดีความรุนแรงทางเพศ ก็เลยตัดทอนร่างพระราชทานอภัยโทษของผู้ที่ได้รับโทษสูงออก ทั้งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ถูกต้องโทษอยู่ในเรือนจำจากการแก้ไขร่างพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษ ๒ ครั้ง ที่ใกล้เคียงกันคือพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ กับ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓ แต่ก็ยังมี ผู้ต้องโทษในเรือนจำประมาณ ๓๗๐,๐๐๐ คน จึงขอเรียนถามว่า

๑. การร่างพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษของรัฐบาลที่สร้างความไม่เท่าเทียม ขาดความเสมอภาคกัน และเลือกปฏิบัติทำให้ผู้มีกำหนดโทษสูงเสียโอกาสทั้งที่มีการฝึกอบรมจิตใจเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเข้มข้น มาตลอดเวลาที่ต้องโทษ หากมีการอภัยโทษครั้งต่อไปจะปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญได้หรือไม่ ขอทราบรายละเอียด

๒. การที่ผู้ได้รับการปล่อยตัวออกไปจากเรือนจำและทัณฑสถาน กระทรวงยุติธรรม มีมาตรการติดตามพฤติกรรมของผู้ได้รับการปล่อยตัวและหางานให้ทำเพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรมอื่นอีก หรือไม่อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๓. รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามหลักอาชญาวิทยา และทัณฑวิทยาหรือไม่ มีการควบคุมติดตาม และการส่งเสริมอาชีพผู้ได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษเพื่อลดการไป ก่ออาชญากรรมอื่นหรือไม่อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท วิชาญ ม่วงแพรสี

(วิชาญ ม่วงแพรสี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีรวมไทย

แบบบัญชีรายชื่อ

สำเนาถูกต้อง

(นายณพคุณ นพรัตน์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

ศกลรัตน์ พิมพ์

งาน